

תת"ע 4381/10/18 - סלאמה אחמד חלף נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4381-10-18 מדינת ישראל נ' סלאמה אחמד חלף
תיק חיצוני: 10251198379

מספר בקשה: 7

סלאמה אחמד חלף ע"י ב"כ עו"ד שאדי ג'אנם
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש
נגד
משיבה

החלטה

בפני בקשה שניה לעיון חוזר בהחלטה למחיקת בקשה בהיעדר התייצבות המבקש - בקשה לביטול גזר דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.11.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 10.10.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש על ידי שוטר שהוא בוחן תנועה בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 31.8.18.

הזמנה לדין נמסרה למבקש עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 28.11.18, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים.

בבקשה מיום 13.12.18 ביקש הנאשם, באמצעות בא כוחו, לבטל את **גזר הדין** שניתן בהיעדרו, מן הטעם שנטען כי הנאשם ובא כוחו לא התייצבו לדין כאשר בדרכם לבית המשפט נשרף מנוע רכבו של ב"כ הנאשם ולא הייתה להם אפשרות להגיע לדין; ונטען כי העבירה עצמה הינה אי התאמה של גלגלי הרכב והוא הציג בפני השוטר אישור כי הבעיה כבר טופלה; וביקש לאפשר לו לבטל את **גזר הדין** ולהגיע להסדר עם המאשימה כמקובל. בתצהיר שצורף לבקשה טען המבקש, כי הינו עובד כנהג בחברה לחלוקת משקאות בכל רחבי הארץ ואב לילדה קטנה ומפרנס יחיד למשפחתו.

בהחלטה מיום 13.12.18 על ידי מותב קודם, עוכב ביצוע גזר הדין עד להחלטה אחרת; ונקבע דין בבקשה לביטול גזר דין ליום 21.1.19.

בבקשה מיום 20.1.19 ביקש ב"כ הנאשם לדחות את מועד הדיון בבקשה עקב אבל; ובהחלטה מאותו היום נקבע כי הדיון יידחה כמבוקש ליום 2.5.19 בשעה 11:30.

ביום הדיון הנדחה (2.5.19) הוגשה בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון מן הטעם שנטען כי ב"כ המבקש יצא לחו"ל בחופשת הפסח וטרם חזר ארצה; בקשת הדחיה נדחתה בנסיבות בהן "מדובר בבקשת דחיה שניה ברציפות. כמו כן, הבקשה הוגשה ביום הדיון, בעוד שמנסיבותיה עולה כי מדובר בסיבה שהיתה ידועה מלפני מספר ימים לפחות"; ובהיעדר התייצבות המבקש ובא כוחו לדיון, נמחקה הבקשה לביטול גזר הדין.

בהודעה דחופה שהוגשה ביום 5.5.19 מטעם ב"כ המבקש נטען, כי ב"כ המבקש "היה בחו"ל לתקופה של מבחנים שם ולא ידע על האיחור בהגעתו לארץ הדבר לא היה בשליטתו כלל ועל כן עשה מאמץ להודיע לביהמ"ש יום לפני אך הבקשה הוקלדה ביום הדיון".

ביום 12.5.19 הגיש ב"כ המבקש בקשה לעיון חוזר ועיכוב ביצוע העונש, להורות על ביטול ההחלטה מיום 2.5.19, מן הטעם שנטען כי אי התייצבות לדיון נבעה מאיחור בטיסה חזרה לארץ; וכי למבקש ישנה פגישה קבועה בעניינו של הנאשם לצורך הצגת הסדר ביום הדיון כדי לסיים את עניינו של המבקש. (סעיף 4 לבקשה לעיון חוזר).

בהחלטת מיום 12.5.19 הוריתי לתגובת המשיבה ועל עיכוב ביצוע גזר הדין; ונוכח האמור בבקשה בדבר הסדר, ובהיעדר תגובת המשיבה, בהחלטותי מיום 16.6.19 ומיום 30.7.19 התבקש ב"כ המבקש לצרף לבקשה את תגובת המשיבה; ובהיעדר התייחסות מטעם ב"כ המבקש להחלטותי מיום 16.6.19 ומיום 30.7.19, הוריתי ביום 12.8.19 על מחיקת הבקשה לעיון חוזר, וביטול עיכוב ביצוע גזר הדין.

בבקשה והודעה מיום 14.8.19 טען ב"כ המבקש כי שלח תגובה מיום 8.8.19 אשר לא הוקלדה בנט; כי פנה פעמיים למשיבה למתן תשובה אך לא נענה; וביקש "בכל לשון של בקשה" לעכב ביצוע גזר הדין ולקבוע את הבקשה לדיון. בהחלטת מיום 14.8.19 הוריתי על עיכוב ביצוע גזר הדין, ולתגובת המשיבה; ובהיעדר תגובה, בהחלטת מיום 2.9.19 הוריתי על דיון בבקשה ליום 20.11.19.

בדיון מיום 20.11.19, בהיעדר התייצבות המבקש, הבהיר ב"כ המבקש כי אין בין הצדדים הסדר, אך אם התביעה הייתה מתייחסת להחלטות בית המשפט היה יכול לנצל ההזדמנות ולהגיע להסדר; ולגופו של עניין טען, כי הנאשם נהג ברכב שאינו שלו ולאחר שנתפס הסדיר את הליקויים ברכב.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין כל מקום לבקשה לעיון חוזר; וכי גם לגופו של עניין המאשימה מתנגדת לביטול גזר הדין, כאשר מטיעוני ב"כ המבקש עולה כי אין חולק שהעבירה בוצעה במועדה, והעונש שהוטל הינו עונש המינימום, ולנוכח עברו התעבורתי של המבקש הענישה אפילו מקלה, כך שלא נגרם עיוות דין; וגם הסיבה לאי התייצבות המבקש לדיונים בפעם הראשונה והשניה אינה מוצדקת.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים ייאמר, כי משהוברר שבניגוד לנטען בבקשה לעיון חוזר, הצדדים אינם מבקשים להציג הסדר בפני בית המשפט ביום הדין, היה בכך כדי לבסס דחייתה של הבקשה לעיון חוזר בענייננו.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה לביטול גזר דין גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

כאמור לעיל, עסקינן בבקשה לביטול גזר דין; ועל אף שניתנו למבקש הזדמנויות חוזרות ונשנות להתייצב ולקדם את הדין בענייננו; נראה כי אין בפי המבקש טענות כלשהן, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)); וכאמור ברעפ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. לפיכך, היה על המבקש לשטוח את מלוא העובדות בהזדמנות הראשונה בפני בית המשפט ולצרף כל מסמך רלבנטי. בענייננו, נטען כי בידי המבקש אישור על הסדרת הליקויים ברכב, אך טענה זו כלל לא נזכרה בתצהיר המבקש כפי שצורף לבקשה לביטול גזר דין, ואישור שכזה גם לא הוצג בפני - לא בבקשות ולא בדיון. די בכך כדי לדחות את הבקשה בהעדר תשתית עובדתית לאותן עובדות שנטענו על ידי בא כוח המבקש.

יש גם לדחות טענה לקיומו של עיוות דין בשל העונש שנגזר על המבקש. משהוטל על המבקש עונש הפסילה המינימלי הקבוע לעבירה בה הורשע, קשה לראות כיצד נגרם לו עוול כלשהו מבחינה זו. 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה הוא עונש המינימום הסטטוטורי שנקבע לעבירה שבה הורשע המבקש (סעיף 38(1) בעבירת תוספת ראשונה), וממילא אין מדובר בסטייה כלשהי מרמת הענישה המקובלת לעבירה זו.

השתלשלות ההליכים בתיק דנן מעידה, כי למבקש ניתן יומו בבית המשפט; ואין גם בעונש שנגזר עליו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, אני סבורה כי דין הבקשות לעיון חוזר ולביטול גזר דין שניתן בהיעדר, להידחות.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.